

611109 ทำวัตรเช้า งานมหาปวารณา ครั้งที่ 36 ครบรอบ 4 นักษัตร โพธิกิจ ตอน 3
อ่านทั้งหมดที่ หรือดาวโหลดเอกสารที่...

https://docs.google.com/document/d/1mLiGeZUmhP4Go8DTFuiRQqK8ytFD_T5RrdiMld_1G0b0/edit?usp=sharing

ดาวโหลดเสียงที่..

<https://drive.google.com/open?id=1976YhoPRbmfl-2ejFPUpKQvXBelkImLJ>

พอครว่า...วันนี้วันศุกร์ที่ 9 พฤศจิกายน 2561 ที่บวรราชธานีอโศก พอเวลาจัดงานก็เห็นกันเยอะแยะดีอบอันดี พอไม่มีงานก็หายกันไป พองานปีใหม่ ปลุกเสกฯ อโศกรำลึก เพื่อฟ้าดิน สี ห้าครั้ง ตลาดอารียะอีก 6 ครั้ง มนุษย์เป็นสัตว์โขลงต้องรวมตัวกัน ยิ่งรวมตัวกันมากและยิ่งสงบอยู่กันอย่างเข้าใจ อยู่กันอย่างมีปัญญา อยู่กันอย่างรู้ อย่างพวกเราอยู่กัน เราไม่ได้บังคับอะไรกันว่าคนนั้นต้องทำอันนั้นดี ไม่มีใครสั่ง ไม่มีเจ้านาย เหมือนทางราชการเขา มีแต่สำนักอยู่ที่นี่กันแต่ละคนจะมีอะไรให้ทำบ้าง บางคนก็รู้ตัวควรจะไปว่าตรงนั้นตรงนี้ บางคนก็เห็นว่าตรงนั้นเป็นหลุมเป็นบ่อ อย่างเจ็กเอี้ยว ก็ไปทำ หรือคนนั้นควรเก็บผัก คนนี้ควรถางตรงนั้นดูแลตรงนี้ต่างๆนานา หรือว่างงานอะไรในสังคมเรา แต่ละคนก็จะรู้ว่าตัวเองทำอันนี้ได้อันนี้ดี หรือว่าเราจะฝึกหัดทำอะไรก็ทำ ไม่ได้มีอะไรไปบังคับ หรือจะแนะไปบ้าง บอกกล่าว นอกนั้นก็ยังมีแต่สำนักกัน

พวกเราในการบริหารปกครองที่อยู่ร่วมกัน ประเทศชาติเขาอยากได้แต่เราทำหมุเล็กจะเป็นหมุเล็กหรือหมุใหญ่ก็อยู่ที่จิตสำนึก ถ้าเอาแต่จัดจ้านเที่ยวเล่นสำมะเลเทเมา แนนอนมันก็ไร้สาระ ทำงานการเป็นเรื่องเป็นราวไม่ได้ แต่พวกเรานี้ เป็นพวกที่มีปัญญาวุฒิ มีความเข้าใจ มีความเจริญทางปัญญารู้อะไรควรไม่ควร อะไรประเสริฐหรือไม่ประเสริฐ แม้จะมาก

ถ้าอยู่กันครบอย่างนี้ตลอดปี อาตมาว่ารุ่งเรืองแน่ จะช่วยเหลืออะไรต่อกันดี จะเอาอาหารที่ไหนมาเลี้ยงก็ไม่ต้องคำนึงถึง เราอยู่กันมากรวมตัวกันมากเท่าไรก็จะดี สิ่งที่จะเอามากินก็เอามากิน สิ่งที่จะเอามาใช้ก็ใช้ เป็นคนมีปัญญาปฏิบัติรู้

อาตมาทำงานมา 48 ปีอาตมาว่าทำงานประสบผลสำเร็จ ทำสังคมอย่างพวกเราได้มองไปกว้างขึ้นจากสังคมหมู่บ้านเรา หมู่บ้านอื่น เป็นถึงขนาดตำบล อำเภอ จังหวัด น่าจะทำให้มนุษย์มีความรู้สึกสำนึกเข้าใจและปรับตัว แทนที่จะเห็นแก่ตัวเกรง สำมะเลเทเมา ไม่ได้เรื่อง แต่พวกเรานี้ความไร้สาระจะมีน้อย เป็นคนเจริญ แต่ทางด้านเขาไม่เข้าใจ มีสิ่งไร้สาระเสียเยอะ เพื่อการสร้างคนให้เจริญ สร้างพฤติกรรมคนก็ช่วยกันรวม รวมทำให้เจริญขึ้นมา ทำให้สิ่งแวดล้อมเจริญ มีคนกับสิ่งแวดล้อมเจริญก็จบ

sms

SMS วันจันทร์ที่ 5 พฤศจิกายน 2561

_1614 พื้นที่บางเวลา บางเงื่อนไข มีแต่ความแตกต่างหลากหลาย ขอให้ ขยายความทั้งประชาธิปไตยและคอมมิวนิสต์ เป็นแคล์ทริคความเชื่อ อาจใช้ได้ในบางลัทธิ ความเชื่อ ค่ะ

พอครว่า...ประชาธิปไตยจะมีอิสระเสรีภาพเป็นหลัก คอมมิวนิสต์คือเป็นองค์รวมที่ เขารวบรวม มีอำนาจผูกครองบริหาร ในการบังคับ ก็เป็นอิสระ แต่คอมมิวนิสต์ความเป็นอิสระจะ

ลดลงไป อำนาจจะอยู่ที่ผู้บริหารปกครอง มากขึ้น กำหนดกฎเกณฑ์ อะไรต่ออะไรมากขึ้น แล้วเขาก็พยายามที่จะทำให้ในสังคม มีจุดสำคัญอยู่ที่ทำอะไรให้มีทรัพย์สินส่วนกลาง มาก พอหรือมีเกินเพื่อเอามาจับจ่ายใช้สอยไม่ว่าจะเป็นสังคมกลุ่มไหน จะเป็นสังคมกลุ่มย่อย ก็ตาม พยายามเอาทรัพย์สินให้เข้าสู่กองกลางแล้วมีผู้บริหารกองกลาง

สังคมชาวอโศกทำอย่างนี้ได้เป็นอย่างดีถึงขั้นสาธารณโภคี เป็นประชาธิปไตยเป็นอิสระ เสรีภาพ ใครจะมาที่นี่ก็ทุกคนมาอยู่ช่วยกันทำ เสียภาษีร้อยละแปดเซ็นต์ โดยที่ไม่ต้องบังคับ คอมมิวนิสต์เขาบังคับ แต่ว่าประชาธิปไตยเป็นอิสระ จริงๆแล้วเขาไม่ได้บังคับหรอก แต่ว่าเขาใช้อำนาจบังคับเพื่อส่วนกลางเพื่อทรัพย์สินส่วนกลาง จะได้มีพอเอาไปบริหารแบ่งกันกินใช้ ทำสาธารณูปโภคก็ตาม

ของชาวอโศกเป็นอิสระ ประชาธิปไตย 100% สมบูรณ์แบบ นักรัฐศาสตร์ควรจะมาดู (มีคนว่าเรามีสังคมนิยมเสรี ที่อื่นๆเขาก็เป็นจริงของเขา จะเป็นอิสระหรือใช้การบังคับ ก็จะเป็นไปตามนิสัย คอมมิวนิสต์นั้นมีเงื่อนไขว่าจะบังคับเพิ่มขึ้น ประชาธิปไตยไม่พูดถึงการบังคับ เป็นอิสระเสรีภาพให้มาก ที่นี่เรามีครบทั้งสองด้านเลย สมบูรณ์ทั้ง 2 ด้าน

สื่อธรรมะพ่อครู(สมาธิพุทธ) ตอน วิธีทำใจในใจ 5 ขั้นตอน

6601 น้อมกราบนมัสการบูชาพ่อครูค่ะ ลูกเริ่มดูจิตของตัวเองพอปฏิบัติตามรู้ความคิด ลูกก็พบว่าบางสิ่งที่ลูกติดอยู่มันจางคลายได้เองเช่นความหงุดหงิด

พ่อครูว่า...ธรรมะพระพุทธเจ้าให้มีสติรู้ตัวเสมออันที่กระทบและมีอะไรเกิดในใจ กายกรรมมาจากจิตที่เป็นประธาน วลีกรรมมาจากจิตที่เป็นประธาน 3 รู้จิตที่ไปบงการกาย วาจา ใจนึกคิดอย่างใดก็ดูกันที่จิต เราทำใจตนเองเป็นโดยระมัดระวังถึงกายกรรมวลีกรรม ก็ทำใจเป็นตัวอำนาจ อาตมาเห็นว่าธรรมะพระพุทธเจ้าอันนี้ก็คือการทำใจเป็น มนสิการ

สำนวนนี้อาตมาว่าเป็นสำนวนของอาตมานะ คำว่า ทำใจในใจเป็น แล้วคุณก็พยายาม ทำใจให้มีอำนาจดูแลกายกรรมวลีกรรมเป็นไปในอำนาจใจเราเป็นผู้ที่ยังจิตให้เป็นไปในอำนาจได้ เป็นอยู่เมื่อเราสามารถมีสติปัญญารู้จักสังขม รู้จักบุคคลมีสัปปริสธรรม 7 มีกาย วาจา ใจร่วมกัน สำเร็จแล้วและก็อยู่กันด้วย กาย วาจา ใจที่ดี อยู่กันอย่างสงบมาก

อาตมาแยกแยะ วิธีทำใจในใจออกไปตั้ง 5 อย่าง

1.อ่านใจตน ด้วยสติปัญญา มีสติระลึกได้และมีสติสัมปชัญญะรู้ตัว สติสัมปชานะ

2.ทำใจเป็น โยนิโสมนสิการ สัมปชติ ทำให้เกิดขึ้นมา กลายเป็น สัมปชลติ คือ ฌาน เป็นไฟลุกไหม้กิเลส สลายอกุศลพฤติกรรมที่ไม่ดี ละลายพฤติกรรมกายาวาจา ที่มีใจเป็นประธาน จนสัมปติ คือบรรล

3. ใจแสนสงบด้วยสมาธิวิมุตติ นี่คือการทำสมาธิ มันก็วิมุตติสงบไปด้วยสัมปชานะ สัมปชิตะเป็นมรรค สัมปชานะเป็นผล

4. ใจจบแสนรู้ ด้วยสัมมาญาณ เป็นโลกวิทู

5. ใจสุขแสนสบาย ที่เราบอกว่า พวกเราเป็นคนจนสุขสำราญเบิกบานใจ แต่ก็แสนสบายด้วยสัมมาสมาธิ อันมีคุณสมบัติสะอาด สว่าง สงบ สร้างสรร สมรรถนะ สามัคคี 6 ส.

ของท่านพุทธทาสว่า สว่าง สะอาด สงบ ของอาตมา สร้างสรร สมรรถนะ สามัคคี อีก เป็น 6 ส.ได้อานิสงส์ พันทุกข์ ชีวิตมีสุข มีชีวิตที่เป็นประโยชน์ ไม่ใช่เป็น สุขแต่จอมืออเห้ แต่ว่าทำการงานสร้างสรรค์ร่วมกันจนเจริญสูงสุด อาตมาว่าเรา ทำได้สำเร็จ

_2978 มาร่วมงานมหาปวารณา ครั้งที่ ๓๖ บรรยากาศดีครับ ไม่หนาวเท่าไรครับ

สื่อธรรมะพ่อครู(ศีล สมาธิ ปัญญา) ตอน การแก้ไขการติดแป้น

_5025 ลูกติดแป้นทำอย่างไรดีคะ , โสดาบันยังกลัวตายหรือปล่าวคะ

พ่อครูว่า...เราก็มีชีวิตมีกายกรรมวจีกรรมอยู่กับสังคมอยู่กับบ้าน มันมีอะไรที่เป็นงานการ มีกรรมกิริยาที่ดีกว่านี้ยังมีอีก เป็นคำสอนพระพุทธเจ้า สิ่งที่เป็น กายกรรมวจีกรรมที่ดีกว่านี้ยังมีอีก เราก็ชวนชวายเราก็ดู เราก็ทำ ติดแป้นคือสบายๆ งานก็ทำหมดแล้วที่ควรชวนชวายก็ทำแล้วแต่ดูเหมือนเราไม่เจริญ คืออะไร เรามี กายกรรม วจีกรรม มโนกรรม อยู่ในสังคมที่เราเป็นครอบครัว มีงานจะไปทำอื่น นอกจากอยู่ที่บ้านแล้ว หรืออย่างพวกเรา เป็นครอบครัวใหญ่ มีกว้างเยอะมาก อะไรต่างๆ นานา งานการก็ช่วยกันดูแล บ้านราชฯ ไม่น้อยกว้างแต่พวกเราช่วยกันดูแล ไม่เห็นมีที่ไหนเดือดร้อนมากหรือว่ารกสกปรกจนเกิดโทษภัย ก็ไม่ถึงขนาดนั้น มันก็ดีแล้ว ก็ดู ถ้ามัวติดแป้นก็ว่ากายกรรมวจีกรรมหรืองานการส่วนรวมมีอะไรควรทำต่อ

ใครว่าเป็นโสดาบันแล้วบ้าง แล้วกลัวตายไหม? โสดาบันยังกลัวตายอยู่ แม้แต่ อนาคตามีนี้ก็ยังรู้สึกว่าจะตายนี้ก็อย่าตายเลยนะ หรือแม้เป็นอรหันต์แล้ว ก็ตอนนี้ เดินมาให้รถชน ตอนนี้รถชนก็น่าจะตายได้แล้วนะ ไม่มีใครหรอกจะเห็นว่าไม่กลัวตาย มันก็ต้องกลัวตาย คนคิดอยากฆ่าตัวตายนี้จิตไม่ดี วิปริต

_จากไลน์... คนที่อยู่กับปัญหา แต่ไม่คิดแก้ไข ด้วยเชื่อว่าตนเป็นพวกไม่มีปัญหา เพราะตนมีปัญญา ปล่อยปัญหาไปให้ธรรมชาติจัดสรรไปเองตามยถากรรม มองภายนอกก็ดูเป็นคนไม่มีปัญหานายกย่อง ถ้าเทียบคนประเภทนี้กับอีกประเภทที่อยู่กับปัญหา เห็นปัญหา ยอมรับว่าตนยังไม่มีปัญหา แล้วพยายามหาทางแก้ไขปัญหา แม้จะยากลำบาก ต้องเจอผัสสะมากมาย ก็อ่านใจล้างกิเลสไป อาจกลายเป็นคนที่ถูกมองว่าเจ้าปัญหา ถ้ามัวเป็นคนอย่างแรกหรืออย่างหลังดีกว่า

พ่อครูว่า...อย่างหลังดีกว่าอย่างแรกหมกปัญหาซุกใต้พรม ดูเหมือนไม่มีอะไร พระพุทธเจ้าบอกวามักหมมเมาใน

สื่อธรรมะพ่อครู(อัตตะ) ตอน การรับมือกับการติเตียนที่ปนด้วยอารมณ์

_minty so...กราบนมัสการพ่อครูคะ

ได้ฟังความเห็นมาว่า ชาวอโศก"หลายคน" ที่พยายามทำความดี แต่ไม่มีมารยาททางสังคม

มักติเตียนผู้อื่น โดยไม่รู้จักประมาณตนว่ามีศิลปะในการติเตียนโดยไม่ใสอารมณ์ร้าย และไม่รู้จักประเมินคนฟังว่าเขาจะรับได้มั้ย

เสมือนว่าได้ถูกปลุกฝังมาให้เป็นคนกระด้าง เข้ากับคนอื่นยาก

ซึ่งหลังจากฟัง พิจารณาเองแล้วว่ามีความจริงอยู่บ้าง

พอครุมีความคิดเห็นกับเรื่องนี้อย่างไรคะ

พอครุว่า...ติเตียนนี้มันดี เป็นการท้วงให้เรารู้ตัว ระวังตัว ระวัง หากเขาติเตียนมาแล้วเราเป็นจริงอย่างที่เขาวามันดีที่สดุแล้ว แม้ว่าเราไม่ได้เป็นอย่างที่เขาว่าเลย มันก็เป็นความโง่ของเขา เป็นความไม่รู้ของเขา เราไม่ได้เป็นอย่างที่คุณว่าเลย ก็เป็นความผิดของเขามันไม่ได้เสียหายเลยกับเรา คนถูกตำหนิไม่ได้เสียหายเลย คนที่ได้รับการตำหนิติเตียนนั้นอย่าไปกลัว ใครติเตียนมาก็ฟังดีๆ คนนี้ติเตียนหยาบคายดีเนาะ คนนี้ติเตียนฟังได้ดี แล้วก็ไม่ต้องไปชอบติเตียน ดีไม่ดีเหมือนฟังเพลงอย่าไปติดอย่างนั้นละกัน

คนเขาใสอารมณ์มานี้ก็จริงใจจะได้รู้ว่าคนนี้อารมณ์ไม่ดีมากนะ เช่นแม่ดูลูกดูไม่ไว้หน้าเลยนะ แม้เป็นคนจริงใจคิดให้ดีพิจารณาให้ดี

หนึ่ง คนติเตียนนั้นดี ไม่ว่าจะแรงอย่างไรก็ตามฟังเนื้อหาสาระเขาก็แล้วกัน ถ้าเขาตำหนิถูกก็ว่าดีนะ แต่อย่าล้าเอียงละกันว่าฉันไม่เป็น อย่างนี้ใครก็ช่วยไม่ได้ อย่างนั้น

สรุปแล้ว ไม่อยากให้คนติไม่ได้ อาตมาส่งเสริมให้คนติ แต่อย่าเลอะเทอะมากเกินไป

ติกันเถอะ แล้วเราจะรู้จักมารยาทการตำหนิทำให้เจริญอย่างเดียวนะ ส่วนการชมนี้ เขาทำแล้วไม่เสียหาย แต่คนทำไม่ดี มันเสียหายคนเขาไม่รู้ เราก็บอกเขา แต่เพียงว่าอย่าทำอย่างเกินมาก เป็นลูกช่างดี ก็มากไป จะได้ฉายา ไอ้...

SMS พุทธที่ 7 พ.ย.

_3867 แม่บอกว่าเวลาออกหักไม่ต้องเสียใจไป!เราไม่ได้เสียคนรัก

เราแค่เสียคนที่ไม่รักเราไปเท่านั้นเอง ธรรมะสมณะเสียงศีลให้กำลังใจคนรักพังเพราะอบาย

พอครุว่า...เราต่างหากไปรักเขา เรากหัก ตามอกตัวเองสิ ไปเสียใจได้อย่างไรก็เขาไม่ได้รักเรา มันก็ดีแล้วเราเสียคนไม่ได้รักเราไป

สื่อธรรมะพอครุ(เศรษฐศาสตร์บุญนิยม) ตอน กระบวนการเกิดเอควรเป็นกระทรวงไหน

_นายเทพไพร งาม อาหารเป็นหนึ่งในโลก เคารพในการศึกษา พอท่านคิดว่ากระทรวงใดควรเป็นกระทรวงเกิดเอ ระหว่างกระทรวงศึกษากับกระทรวงเกษตร

พอครุว่า...อาตมาไม่เคยคิดว่า กระทรวงไหนสำคัญกับประเทศ เกิดเอ ก็สำคัญกันทั้งนั้น เขาตั้งกันมาดูแล อาจจะเป็นเรื่องน้อยเรื่องเล็กหรือเรื่องมาก ถ้าจะให้พูดตามความเห็นอาตมาแล้ว กระทรวงเกษตรนี่ เป็นกระทรวงที่เอาชีวิตคนได้รอด ถ้าไม่มีอยู่มีกินนั้นตายอย่างเดียว ส่วนกระทรวงการศึกษานั้น หากมีแต่ความรู้ไม่มีกระทรวงเกษตรรอดไหม ไม่รอด คุณมีแต่กระทรวงเกษตรนั้นรอด เอากระทรวงเกษตรกรก่อนกระทรวงศึกษา อาตมาเป็นสัตว์โลก อาตมาเห็นว่ากระทรวงเกษตรสำคัญกว่ากระทรวงศึกษา แต่งบประมาณที่ให้กระทรวงการศึกษาได้งบประมาณสูงมากกว่ากระทรวงเกษตร แสดงว่าเขาเอง

ที่จริงให้บขกระทรวงเกษตรน้อยเพราะประเทศเจริญจึงไม่ต้องให้มาก แต่ให้กระทรวงศึกษาธิการมาก เพราะว่าไปพัฒนาคนเพิ่มเติม คนยังไม่เจริญ แต่กระทรวงเกษตรนี้มีอยู่มีกินพอเพียงแล้ว คนยังไม่เจริญทางด้านความคิดก็เลยไปให้การศึกษา

หรือว่า 2 ไปหลงการศึกษา ให้งบประมาณการศึกษาสูงขึ้นเพื่อปรับปรุงการศึกษาให้สูงขึ้นจะไม่ทันต่างประเทศเขาก็อยากจะให้ทันเขา

ประเทศไทยไม่ได้ขาดแคลนเรื่องการเกษตรมีการสร้างผลผลิตให้พออยู่พอกิน ไม่ได้ไปเก่งทางกลไกกรรม แต่ไปทำเรื่องเครื่องกินไม่ใช่เรื่องเครื่องใช้ อุดมสมบูรณ์เพียงพอ

_SMS วันที่ 6-7 ตุลาคม 2561

_3867กราบเรียนท่านจันทร์มีคอมไฟโซล่าเซลล์แบบพกพา!มีวางขายที่ร้านบวรโสโกไหม?จะเอามาใช้ทำงานศิลปอดอนติก!คอมไฟร้านเสีย!สาธุ

_แก้วลา ไชยวงศ์ · พ่อท่านสุขภาพแข็งแรงมาก ดูทีวีท่านอ้วนขึ้นตัวใหญ่ขึ้นผิวพรรณท่านเปล่งปลั่ง เป็นบารมีพ่อท่าน กราบสาธุเจ้าค่ะ

พ่อครูว่า...อาดมาว่าอาดมาไม่ได้อ้วนเลยนะ

นพดล ทองโคตร : จังหวัดมหาสารคาม ที่วิทยาลัยครูมหาสารคาม อาคารโรงยิมสโตนะกประสงค์ ข้าพช้อยได้รับฟังเทศน์พ่อครูและคณะ ประมาณปี 2525 หรือ 2526 ครับ

_บาง เถอดมะบิ ส , ฐะทอ ัน .
มะม ัดสะทาบ ฬ ' ' ทั ' วนย ' าวส ู ฏสามะมะบ ุ ฐ ุ บส ี ฐะมาดบ ุ ฏทั ' วนทาบสาทุ ,
นางเกิดมณี สุขสวรรค์ นมัสการพ่อท่านอย่างสูง สมณะทุกรูป สิกขมาตุทุกท่าน กราบสาธุ

_พันธุ พ่อเพียง · คำว่า ฉลาด หรือ สะหลาด ภาคเหนือ ใช้เรียก ไม่กวาดขยะ(กิเลส)ที่ทำจากใบมะพร้าวครับ เรียกขยะว่า ชี้เยี้ย(อาสวะ เยื่อใย) ด้ามไม้กวาดทำจากไฟรวก กลม ก่าได้แน่น เรียกคนฉลาดว่า คนรวัก ร เรือ ว แหวน ก ไก่ ผมแปลไม่ออกครับ แต่ผมทิ้งตรง สระอะไรที่อยู่ข้างบน ร เรือ มันคือ เลข ๗ ไทย ที่แปลว่า นียตะ โพธิสัตว์ครับ กราบแทบเท้าครับ
พ่อครูว่า...ทางอีสานเรียกไม้กวาดว่า ไม้ฟอย

_แก้วลา ไชยวงศ์ · กราบพ่อท่านด้วยความเคารพและศรัทธาอย่างสูงยิ่ง พ่อท่าน และชาวโสโกเป็นแบบอย่างที่ดีเลิศสมควรปฏิบัติตามเจ้าค่ะ

สื่อธรรมะพ่อครู(สมาธิพุทธ) ตอน ปฏิบัติสั่งกับปะขณะมีชีวิตลืมนตา

_ถ้าผู้ทำให้ปราศจากนิรณ 5 ตั้งแต่เข้าจนเข้านอน จะถือว่าผู้นั้นมีเบญจศีลเบญจธรรมสมบูรณ์อยู่ตลอดเวลา ในขณะที่ลืมนตาทำจิตต่างๆอยู่หรือไม่ ถือว่ามีการปฏิบัติ

สัมมาสังกัปปะถูกต้องหรือไม่ ภิกษุอยู่เป็นปกติมีปกติรูปโดยจักขุ ก็ไม่มีความรักความชังกับรูปที่น่ารักน่าใคร่น่าปรารถนา

ถ้าภิกษุยินดีกล่าวสรรเสริญ ย่อมมีความเพลิดเพลินมีความกำหนดหลักก็就会有ความเกี่ยวข้องกับกิเลสก็เจริญ ถึงจะเสพเสนาสนะ อยู่ในที่สงัด อยู่ป่า ไม่มีอะไรกระทบสัมผัสมากควรเป็นที่กอบกิจของมนุษย์ผู้ต้องการความสงัด สมควรเป็นที่เว้นอยู่แต่ถึงยังงั้นก็ถือว่ายังมีเพื่อนสอง เพราะว่าเขายังมีตัณหาเป็นเพื่อนสอง

พอครูว่า..ใช่ ดีแล้ว สัมมาสังกัปปะต้องอ่านถึงใจตัวเอง

ตักกะคือจิตเริ่มดำริก็ทัน ก็จัดการตาม พยาบาทที่ผสมในจิต วิเคราะห์วิจัยออกว่ามามีในจิตมีบทบาทคุณก็ทำให้มันลด ถ้าคุณทำอย่างนั้นได้อยู่ตลอดเวลาอันนั้นแหละคือการปฏิบัติธรรมะพระพุทธเจ้ามีตมนี้เท่านี้แหละ ไม่ได้ไปนั่งหลับตาเลย นี่คือการสร้างสมาธิของพระพุทธเจ้า มีสัมผัสแล้วก็อ่านเวทนา ในเวทนานั้นมีตัณหาร่วมด้วยไหม กามหรือภวตัณหา เมื่อเห็นกิเลส ตัณหาก็กพยายามจางคลายกิเลสตัณหาให้ได้ก็ดับด้วยพลังปัญญาหรือกิเลสมาแตะก็ทำอะไรจิตเราไม่ได้ จิตใจไม่หวั่นไหวรู้ความจริงตามความเป็นจริงว่าอะไรคืออะไร ไม่ได้มีจิตหวั่นไหวไปตามโลก ที่เขามีความรักความชัง คนทำอันนี้แหละเป็นการทำสังกัปปะถูกต้อง

การปฏิบัติใครไม่มีผัสสะไม่ได้ปฏิบัติธรรม ทางเถรสมาคมฟังกันใหม่ ไปนั่งหลับตาประเทศนั้นซบหายวายป่วงทั้งดำทั้งเหลืองไปแล้ว จะเหลืองด่างก็เพราะเราทั้งหลายศาสนาพุทธไม่มีลัทธิที่นั่งหลับตา มีผัสสะ 6 เป็นมีสัมผัสเป็นปัจจัย

กายคตาสติคือลืมนตาปฏิบัติไม่ได้อยู่คนเดียวนะ คำว่าอยู่คนเดียวคือไม่มีเพื่อนสอง เขาไปแปล เอกะ ว่าอยู่คนเดียว ที่จริงคือทำจิตให้ไม่เกิดกิเลส เอกเสนะ ไม่มีเพื่อนสองคือกิเลส ขณะที่คุณสัมผัสทางตาหูจมูกลิ้นกายใจอยู่ตลอดเวลา ต้องระมัดระวังรู้ตัวอย่าให้เกิดกิเลส อย่างนั้นประการหนึ่ง

คือคิดตื่นๆความสงบสงัดคือไปอยู่ในที่ที่ไม่มีอะไรพวกพละน มันก็ไม่ใช่เสียทีเดียว อย่างนี้ไม่ใช่ลัทธิพุทธเป็นพวกถาษีคิดกัน ว่าพระพุทธเจ้าให้อิสระเสรีภาพ แต่ว่าแม้จะอยู่คนเดียวมันก็ยังมียี่เพื่อน 2 คือกิเลส

รูปที่จะพึงรู้แจ้งด้วยจักขุ อันน่าปรารถนา น่าใคร่น่าพอใจ ให้เกิดความรัก ชักให้ใคร่ชวนให้กำหนด มีอยู่ ถ้าภิกษุไม่ยินดีไม่กล่าวสรรเสริญ ไม่หมกมุ่นรูปนั้น เมื่อเธอไม่ยินดี ไม่กล่าวสรรเสริญ ไม่หมกมุ่นรูปนั้นอยู่ ความเพลิดเพลินย่อมดับ เมื่อไม่มีความเพลิดเพลิน ก็ไม่มีความกำหนด เมื่อไม่มีความกำหนด ก็ไม่มีความเกี่ยวข้อง ดุกรมิดขาละ ภิกษุผู้ไม่ประกอบด้วยความเพลิดเพลินและความเกี่ยวข้อง เราเรียกว่ามีปรกติดอยู่ผู้เดียว

พระพุทธเจ้าออกบวช ก็เจอแต่พวกหนีเข้าป่านั่งหลับตาสมาธิ จิตโหมไปทางมิจฉาทิฐิมิจฉาปฏิบัติ แต่หากเราปฏิบัติในขณะที่ลืมนตาแล้วก็ทำให้กิเลสหมดไปได้ ทำให้ได้ตลอดกาล

ท่านตรวจสอบจิตแม้แต่อยู่คนเดียว พระอานนท์ท่านก็พิจารณาของท่านไม่ได้หมายถึงท่านทำอย่างนี้อย่างเดียวแต่ไปเอาสมณันนั้นของท่านมากล่าว

ตามประวัติพ่อครุมีส่วนเกี่ยวข้องกับเจ้าคุณ นร แล้วท่านเจ้าคุณ นร เป็นพระอรหันต์หรือไม่

พ่อครุว่า...ชั้นบันไดเป็นอรหันต์ ว่าไปแล้วท่านเป็นโพธิสัตว์รูปหนึ่ง ท่านเกิดมาในชาตินี้เป็นสายศรัทธา ท่านไม่มีเพื่อน ท่านก็ปฏิบัติไปตามของท่าน ท่านไม่ได้ออกไปหา แต่อยู่ในเมือง ท่านเป็นตัวอย่างให้แก่วัดแก่พระทั้งหมด คนเคารพท่านแต่ไม่เอาตามท่าน เอาใจใส่เวลามีกิจสงฆ์ แต่ท่านเป็นสายเจโตมากไปเท่านั้นเอง ท่านก็เลยไม่ร่วมงานกิจสงฆ์ ซึ่งผิดมันสุดโต่ง แต่ท่านเกิดมายุคนี้เอาตมาเข้าใจ ท่านเป็นสายเจโตแต่ศรัทธา ไม่เหมือนเอาตมาเอาตมานักกวาดลาน มีอะไรก็กวาดแต่ท่านเจโต ก็เลยคนละชั่ว มันยากทุกวันนี้ สายเจโตไม่มีปัญญาทำอะไรหรอก แต่สายปัญญาจะแข็งแรงกราดๆ ไม่อย่างนั้นไปไม่ออก เอาตมามีธรรมฤทธิ์พอสมควรจึงไปได้

มาเข้าสู่พวกเรา เนื่องในโอกาส อภิลักขิตสมัย เอาตมาก็มีดำริจะให้ภิกษุโทษแก่ผู้ทำผิดแล้วต้องออกจากอโศกไป และมอบให้ทางคณส.พิจารณาจึงได้ดำริขึ้นมา ว่าควรจะให้ภิกษุโทษได้แค่ไหนอย่างไร ก็มีคนที่ต้องพิจารณาเป็นขั้นตอน ควรยกโทษให้ผู้ที่กระทำไม่ผิดร้ายแรง โทษที่ต้องออกไปตั้งแต่ 4 ปีจนถึง 1 ปี ส่วนโทษที่หนักกว่านี้อาจพิจารณาในวาระอายุ 90 ปี

ดังนั้นผู้ที่ได้รับการลงโทษไม่ถึง 4 ปีหากประสงค์จะเวียนกลับเข้ามาในหมู่อีกครั้ง ในชุมชนใดก็ได้แล้วแต่ก็ให้แจ้งความประสงค์มาในแต่ละที่

ก็เป็นการประกาศอภัยโทษต่อชาวอโศก

สื่อธรรมะพ่อครุ(ประวัติศาสตร์อโศก) ตอน ครบรอบ 4 นักษัตริ โพธิกิจ ตอน 3

ก็เข้ามาสู่เนื้อหาธรรมะ

เอาตมาได้พูดถึงเรื่อง วันและเวลา...

ชาวอโศกเราเข้าสู่พศ.2537-2539

พศ.2537 เราอยู่ในวาระยังไม่สิ้นสงครามสังคมชาวอโศกที่เริ่มแต่ 32-39

พศ.2549 เราเดินเข้าสู่สนามหลวง เอาตมาเดินนำขบวนหมู่สมณะเดินเข้าสู่สนามหลวง และไปนั่งชุมนุมกับเขา จนเอารัฐบาลออกไปได้ถึง 4 รอบ.

เป็นกิจที่สำคัญเป็นกิจที่ผ่านมาได้อย่างสวยงามมาก พูดเหมือนกับหลงตัวเองเลย ว่าพวกเราได้นำพาประเทศชาติให้ประท้วงได้อย่างสงบ อำนาจแห่งความสงบสยบความรุนแรง จนกระทั่งไล่รัฐบาลสำเร็จด้วย ไม่ได้ใช้อำวุธไม่ได้ใช้ความรุนแรง เอาคนมานั่งเสนอหน้าปักหลักเลย เพื่อแสดงมวลปชช.คะแนนเสียงว่าไม่เอาพวกคุณนะมีมวลร่วมกันมานั่งให้พริ้วพร้อม มายืนยันประท้วงรัฐบาลไม่ให้รัฐบาลนี้บริหารต่อไปจนสำเร็จ ผู้บริหารหมดฤทธิ์หมดอำนาจจริงๆ คนประยุทธ์ก็บอกว่าถ้าอย่างนั้นผมขอยึดอำนาจจากผู้รักษาการ เขาไม่มีอะไรจะเถียงเพราะประชาชนได้ปฏิวัติเรียบร้อยแล้ว

เป็นรัฐศาสตร์ในเมืองไทย แต่เขาไม่พูดว่าชาวอโศกไปทำก็ไม่ใช่ไร เราก้ให้รู้ประวัติศาสตร์บทนี้ในไทย ทำได้อย่างงดงามสงบเรียบร้อย

มีสิ่งที่น่าจกคิดคือมีความรุนแรงถึงขั้นมายิงมาปะระเบิดใส่ ก็พวกรัฐบาลนั้นแหละพูดกันให้ชัด พวกที่เข้าข้างรัฐบาลนั้นแหละ มาวุ่นวายเรา ที่จกคิดคือ ไม่มีชาวอโศกบาดเจ็บล้มตายเลย ไปทำนานเป็นปี อาตมาเข้าใจในกรรมวิบากบารมี เขาคิดไม่ออกกว่าคือธรรมฤทธิ์ ที่พุทธศาสนิกชนทำงานให้กับชาติ แต่เถรสมาคมเขาไม่เข้าใจ เข้าใจว่าศาสนาพุทธต้องไปนั่งหลับตาไม่เกี่ยวข้องกับสังคม ที่จริงแล้วศาสนาพุทธจะต้องอยู่กับสังคมมีบทบาทพัฒนาร่วมกันทำให้สังคมเจริญ แต่เขาก็ทำให้ศาสนาพุทธผิดเพี้ยนไปไกลมากเป็นเรื่องเลอะเทอะ จนไม่เป็นศาสนาพุทธเลย

ศาสนาพุทธ ปฏิบัติแล้วจะเกิดปัญญา 7

ผู้ที่เกิดเป็นอาริยะ เจริญทางพุทธธรรมคือผู้มีปัญญา 7 โสดาบัน ถึงจะเป็นผู้ที่เข้าถึงเข้ากระแสของการเป็นชาวพุทธ ที่แท้จริง มีญาณ 7 พระโสดาบัน

1. รู้แล้วละ (ญาณที่ 1)

คือกำลังเรียนรู้กิเลสกลาง (ปริยฐาน - กิเลส) ได้แก่นิเวรณ 5 เพื่อละกิเลส นั้น แต่ยังมีทะเลาะวิวาทกัน ด้วยหอกปาก (มุขสัตติ) อยู่

คือเราหลุดพ้นจากกิเลสตัวแรกของเรา เรากำลังทำกิเลสตัวต่อไป ไม่ได้หนีสังคม แต่กระทบสัมผัสอยู่รวมกับสังคม เราพ้นอบายแล้วก็อยู่กับสังคมได้ นี่ต่างหากคือปัญญาเป็นความหลุดพ้น นั่งหลับตาไม่มีทางหลุดพ้นจากศาสนาพุทธ

แม้ละ ปริยฐานกิเลส ยังไม่ได้ ก็รู้ ไม่มีที่จะไม่รู้ และมีทิลี ตั้งปณิธานจิตไว้เพื่อไปสู่การตรัสรู้ สัจจะทั้งหลาย

2. ทำให้มาก (ญาณที่ 2) คือเสพคณ (อาเสวนา) ทำให้เกิดผลเจริญ (ภาวนา) ทำให้มาก (พหุลัมมัง) กระทั่ง ระบุระดับกิเลสตนได้

3. เชื่อมั่นธรรมวินัยนี้ (ญาณที่ 3) คือชัดเจนว่า การปฏิบัติอื่น นอกธรรมวินัยนี้ ไม่สามารถ ดับกิเลส สิ้นเกลี้ยง ไม่เป็นโลกุตระ

4. ผิดริบแก้ (ญาณที่ 4) คือริบแก้ไขความผิดของตน เหมือนเด็กอ่อน นอนหงาย มือเท้า ถูกถ่านไฟเข้าแล้ว ก็รีบชักหนีเร็วพลัน เช่นคุณไม่ฆ่าสัตว์ ไม่ลักทรัพย์ และสังวร ทวาร 5 หากเราทำผิดไปจะรู้ตัวและรีบแก้ไข เป็นสำนึก

5. ทำกิจตน - กิจท่าน (ญาณที่ 5) คือทั้งศึกษา ในอริสัจ-อริจิต-อริปัญญา ทั้ง ขวนขวาย กิจใหญ่่น้อย ของเพื่อนพรหมจรรย์ เหมือนวัวแม่ลูกอ่อน เล็มหญ้ากินด้วย ขำเลื่องดูลูกด้วย อยู่กับหมู่กลุ่มทำงานเพื่อสังคมไป

6. มีกำลัง (ญาณที่ 6) คือมีอำนาจในตน มีพลังทำประโยชน์ ทำไว้ในใจ กำหนดด้วยจิต ทั้งปวง เจียโสตา พังธรรมวินัย ของตถาคต อันบัณฑิตแสดงอยู่

มีกำลังจิต แยกแยะถูกผิดได้ชัด รู้ตนว่ามีผล ได้บรรลุแล้ว

7. ปลื้มใจในผล (ญาณที่ 7) คือได้รู้ธรรม รู้แก่น (อรรถ) รู้จริงครบถ้วนธรรม ปลื้มใจในผล ที่ตนได้ เห็นผลสุข ที่จะมียิ่งขึ้น ยิ่งเข้าใจชัด สมบูรณ์ ข้อ 7 เป็นพลังงานเสริม ผลที่ได้คือสงบเย็น เป็นประโยชน์สูงขึ้น เป็นโทษภัยต่อสังคมน้อยลง เป็นความเจริญครบพร้อมให้ตรวจสอบ ของปัญญาของธาตุรู้

ที่ไปปฏิบัติธรรมตามกระแสหลักของศาสนาพุทธทุกวันนี้ มันเสื่อมจนไม่รู้จะพูดอย่างไร พูดถูก ชมจนไม่รู้จะพูดอย่างไรแล้ว

ฟังแล้ว มีคนพุทธศาสนิกชน อย่างพวกคุณ หรือที่อยู่ข้างนอก แต่จะมาบอกเลยว่ามาทางอโศกก็ไม่ทำ เพราะยังอยู่กับสังคมที่เขาไม่ยอมรับอโศก แต่ก็รู้ว่าตนควรปฏิบัติอย่างไร

อาตมาเกิดมาหลงโลก 36 ปี ก็เสียดายอยู่นะ นี่มาทำอีก 48 ปีก็ยังดีใจว่าไม่ได้หลงโลก 36 ปีแต่มาอยู่ทางธรรมไม่ถึง 36 ปีแล้วก็ตาย แต่นี่ทำมาเลย ได้ 48 ปี ก็จะทำต่ออีก 36 ทำเพิ่มอีก 36

$36 \times 3 = 108$ ถือว่าใช้หนี้สมบุญแล้วทำกำไรอีก กำไรต้องเอาหลายทบหน่อย

กำไรอีก 3 นักษัตร เป็น 144 ปี ใครจะอยู่กับอาตมาบ้าง..อาตมาพูดเหมือนพูดเล่นแต่เอาจริงนะ ชีวิตอาตมามีสาระหากอาตมามีชีวิตไปแย่ง ลากยศสรรเสริญ หาอะไรมาบำเรอ กาม อัดตา นั้นโง่ตายเลย อาตมาเลิกแล้วชีวิตเก่าอย่างนั้น ควรให้คนมารู้ตัวว่าโลกธรรมนั้นเป็นเรื่องเสียเวลาไร้สาระ ไม่มีประโยชน์อะไรต่อชีวิตนี้ เพิ่มกิเลสใส่ตัวเอง กิเลสโลกธรรม กาม อัดตาก็มีแต่ทำให้จม

ให้มาสังวรระวังเรียนรู้ออกจากความเป็นโลกโลกีย์

ควรจะเห็นว่าชีวิตเรานั้นไม่ควรเอาแบบนั้นแล้ว อนาคตาก็จะมาอยู่กับชาวอโศก อยู่กับโลกเขาที่แย่งลาก ยศ สรรเสริญ สุข หากอยู่ข้างนอกมาเสพสุขก็คงไม่มี คือจริงๆใจจะมีปัญญามีธาตุรู้จริง คนที่มาอยู่กับชาวอโศกเป็นแดนอนาคตามี ไม่่วนวาย กาม โลภธรรม ลากยศสรรเสริญ หรือแม้แต่สุขทางกาม

เข้ามาในนี้บำเรออัดตาได้ แต่คุณก็อย่าโง่บำเรออัดตาตัวเองเลย ที่นี้ไม่มีกามมากมาย รูป รส กลิ่น เสียงสัมผัสอะไรไม่มาก จะเสพกามก็ไปข้างนอกแต่ในที่นี้มีคนมีอัดตาเยอะ ไม่ต้องห่วงหอรกมีเพื่อนเยอะ เดียวก็มาเจอกันเอง แบกมาเถอะ เราก็ขัดเกลากันใจมีผัสสะเป็นปัจจัย อัดตากระทบอัดตา แต่ถึงอย่างไรอัดตาก็ไม่รุนแรง ไม่เกิดคดีด่าทอกัน ไม่มี

แสดงว่าอัดตาพวกเรา อาตมาพูดว่าพวกเราแบกอัดตามากก็ไม่ได้ใหญ่โตมากมาย จึงเป็นแดนอนาคตมี ที่โลกธรรม กามคุณแบบเขาพวกเราลดได้ คนมาอยู่ในนี้โดยปริยายจึงถือว่าฐานอนาคตมี ทำงานฟรีเป็นต้น รูป รส กลิ่น เสียง สัมผัสก็ไม่เห็นน่ารื่นรมย์อะไรเลย

พวกเราสมานอัดตากันดีแล้ว แม้อัดตาก็มีเหลือ แต่ไม่ทะเลาะเบาะแว้งอะไรกันมากมาย อยู่กันอย่างสบาย เปลี่ยนสังคมที่อยู่กันอย่างเจริญมากเป็นสังคมอารยะ แท้ๆจริงๆ ที่เขาบอกว่าศิริไลซ์ สังคมมนุษย์ศิริไลซ์เป็นอย่างนี้ โลกเขาต้องการแต่เขาไม่รู้ และเขาก็ไม่บ้าเหมือนชาวไทย ที่บอกว่า คนเจริญเป็นอารยะต้องไปนั่งหลับตาอยู่ในป่า มันหลงทางมากไม่รู้จะพูดอย่างไร มันหลงผิดจนไม่น่าเป็นไปได้

อาตมาถึงได้มาส่งเสริมโปรโมท propaganda ที่บอกว่าความเจริญของศาสนาพุทธเป็นอารยบุคคลเป็นแบบนี้ไม่ใช่หนีเข้าป่า เป็นอารยะแล้วไปบอกว่าพวกนั่งหลับตาในป่านี้คืออรหันต์ อย่างนั้นมัน อรหอย อรเหวไม่ใช่อรหันต์ อรหันต์แท้ ไม่รู้จะพูดอย่างไรแล้ว

เขาพยายามรวบรวมอรหันต์ในประเทศไทยก็มีแต่พวกนั่งหลับตาที่เขาบันทึกเป็นทำเนียบขึ้นมา มันนำเสนอสารน่าสังเวชใจจริงๆพูดอย่างไม่ไว้หน้าเลยตีทั้ง อาตมาเจตนาบอกจิ้มเลย ถือว่าโดนดำ โดนเทศน์คือโดนดำ

ตื่นขึ้นมาเถอะมาเรียนธรรมมืองค์ 8 มาเรียนรู้สมาธิสมาธิ สัมมาสัมมัตตะ 3 ะมัตระวัง เรื่องสัตว์เรื่องของเรื่องตา หู จมูก ลิ้น กาย สัมมาวาจา 4 มีการพูดจาร่วมกันให้ระมัตระวัง มีจลา 4 ของวาจา ในการคิดนึกปรุงแต่งกับสังขม มันมีกิเลสร่วมด้วยหรือไม่ แล้วลดกิเลสเป็นอย่างมีสัมผัสเป็นปัจจัยตลอดเวลาปฏิบัติธรรมะพระพุทธเจ้า คล่องแคล่วในเวทนา 108 แยกมโนปวิจาร 18 ได้ อานทวาร 6 กระทบสัมผัสแล้วเกิดธาตุวิเคราะห์วิจย มีฌานที่มีวิตก วิจาร คือรู้จักจิต แล้วรู้จักพฤติกรรมของจิต แล้วก็วิจยเอาตัวกิเลสที่มันมาผสมอยู่ มีกาม พยาบาท เป็นต้น ก็ทำตัวนี้จับตัวนี้ให้ได้ เป็นจำเลย แล้วจับเข้าคุกประหารชีวิตเลย อันนี้คือการปฏิบัติ

พวกเราทำได้ก็รู้ นี่ก็พูดเผื่อพวกที่แสวงหาติดตามต้องการฟังอยู่ทางบ้าน แต่อยู่ที่นี้ก็ได้เต็มศาลา อบอุ่น ลงทะเบียนกันด้วยนะ แม่คนในชุมชนออกไปลงทะเบียนกันบ้างนะ

ลงทะเบียนตอนนี้ 1600 คน แต่ก่อนงานปลูกเสกฯพุทธามีคนร่วม 2000 คน แต่ตอนนี้ก็ใช้ได้ คนในประเทศไทย ทำงานมา 48 ปีมันมีเท่านี้แหละที่รู้จักศาสนาพุทธ หรือแปลานะในประเทศไทยเกือบ 70 ล้านคน นับถือศาสนาพุทธ 95% มีเท่านี้หรือ มีแค่นี้ก็เอา ได้เท่านี้ก็เอา

อาตมาพยายามอธิบายบุคคล 41 เป็นเรื่องลึก ยากแต่ต้องทำแล้วละอายุปุ่นนี้แล้ว อาตมาไม่กลัวอะไร กลัวพวกคุณตายก่อน เลยต้องรีบอธิบาย ใครอายุเกิน 84 บ้างยกมือในงานนี้ มี 3 คน

อานิสสงส์ของการปฏิบัติธรรม จะทำให้เราแข็งแรงมีสังขารที่ดี เพราะใจเป็นประธาน ใจมีพลังงาน ที่มีทั้งปัญญาและเจโต ทำให้เรารักษาพลังงานที่จะมีสมดุล ทวัตติงสาการ มันไป stimulate ทำให้พลังงานเราไม่แข็งแ้งเฉื่อย แต่เกิดพลังงานความร้อนความแรงกระตุ้น (มีภาพ ยายๆเดินด้วยรถเข็น หลายคนร่วมกัน)

ไม่มีปัญหาอะไร คนที่เห็นนี้เขาอยู่กันอย่างอบอุ่นนะ อย่างนี้แหละ เป็นสังขมที่พึงเกิด แก่เจ็บตาย โดยที่ตัวเองก็ไม่ได้มีสมบัติส่วนตัว สมบัติครอบครั้ว แต่เป็นสมบัติส่วนกลาง อาศัยได้ แก่แล้ว เจ็บป่วยแล้วบ้าง อาศัยได้ อาตมาว่า สังขมอย่างนี้ เป็นสังขมที่อบอุ่นแล้ว พึงเกิดแก่เจ็บตายกันได้ อยากจะให้หมู่บ้านชุมชนแต่ละชุมชน เกิดวัฒนธรรมอย่างนี้ให้ได้ อาตมาช่วยชาติแล้ว หมู่บ้านหมู่ที่ 10 ตำบลบึงไผ่ อำเภวารินชำราบ อาตมาก็ได้ทำให้หมู่บ้านนี้ชุมชนแบบนี้ เป็นชุมชนที่น่าอยู่ ชุมชนที่สงบสร้างสรรค์ ไม่ชื้อเกียจชื้อร้าน ไม่ใช่เอาแต่นั่งหลับตา แต่ว่าเป็นคนสงบ สงบอย่างศาสนาพุทธไม่ใช่สงบอย่างที่ต่างคนต่างนั่งหลับตากัน ซึ่งพระพุทธเจ้าท่านตรัสในพระสูตร ว่า พวกเธอปฏิบัติธรรมอย่างไร อย่าให้ตากระทบรูปจะให้กระทบเสียง พระพุทธเจ้าก็บอกอย่างนั้นไม่ถูก มันไม่ใช่ลัทธิพุทธ

อินทริยภาวนาสูตร ล.14 ข้อ 584 พ. ดูกรอุตตระ แสดงอย่างใด ด้วยประการใด ฯ

อ. ข้าแต่พระโคตมผู้เจริญ ในเรื่องนี้ ท่านปาราสิริยพราหมณ์แสดงการเจริญอินทริย์แก่สาวกทั้งหลายอย่างนี้ว่า อย่าเห็นรูปด้วยจักขุ อย่าได้ยินเสียง

ด้วยโสด ฯ

พ. ดุรอุตตระ เมื่อเป็นเช่นนี้ คนที่เจริญอินทรีย์แล้วตามคำของ
ปาราสิริยพราหมณ์ ต้องเป็นคนตาบอด ต้องเป็นคนหูหนวก เพราะคนตาบอด
ไม่เห็นรูปด้วยจักขุ คนหูหนวกไม่ได้ยินเสียงด้วยโสต เมื่อพระผู้มีพระภาคตรัส
แล้วอย่างนี้ อุตตรมาณพ ศิษย์ปาราสิริยพราหมณ์ นั่งนิ่ง เกื้อเขิน คอดก
ก้มหน้า ชบเชา หมดปฏิกฐาน ฯ

อาตมาพูดเรื่องนี้จะอีกนาน เพราะมันติดสนิทแน่น เอาอีพอกซี้ติดเลย

ขอสรุปว่าพวกเราปฏิบัติธรรมะดีแล้ว ถูกต้องแล้ว สัมมาทิฐิแล้ว ยังเหลือแต่สังวรระวัง
ไปอยู่บ้านก็เอาสติปัฏฐาน 4 ไป อานาปานสติก็ดี ไม่ได้หมายความว่าไปนั่งหลับตา

อานาปานสติ มันเป็นภาษา เรียกว่าลมหายใจเข้าออก ก็หลงผิดไปนั่งดูลมหายใจเข้า
ออก นั่งหลับตาอันนั้นมันผิดเพี้ยนไปจากศาสนาพุทธแล้ว ถ้าอ่านพระไตรปิฎกแตก จะเข้าใจ
ท่านไม่ได้สอนให้นั่งปิดกั้น แต่ให้สังวรตาหูจมูกลิ้นกายใจ ต้องรู้จักอนิจจานุปัสสี วิราคา
นุปัสสี นิโรธานุปัสสี ปณินิสัคคานุปัสสี แล้วรู้จักกิเลสกำจัดกิเลสทุกลมหายใจเข้าออก แม้จะ
ไปนั่งตั้งกายตรงดำรงสติคงมันอย่างที่ไม่หลงผิดก็ตาม ภาษาบาลี ว่า แปลว่า ก็ดี จะไปนั่ง
อยู่ที่ปากก็ตาม ก็ต้องไม่หลงผิด ทำการปฏิบัติอนุปัสสี 4 ตลอดเวลาไม่ได้ไปนั่งหลับตาปฏิบัติ

จริงๆแล้วให้มีชีวิตอยู่ในปกติ ไปอ่านสามัญผลสูตรให้ดี ถ้าไปอ่าน อัมพปฐมสูตรจะบอก
การปฏิบัติที่ผิด 4 อย่าง นั่นคือความเสื่อมหมด คือวัดที่มีวิหาร โบสถ์ที่จัดรูปเทียน มันเสื่อม
หมด คือออกไปกับสร้างเรือนไฟในเมือง เห็นไหมว่าศาสนาได้เสื่อมไปหมดแล้วทุกวันนี้
เพราะฉะนั้นชาวโศกเลิกจัดรูปจุดเทียน แล้วเอาธรรมะพุทธเจ้ามาเรียนรู้พระสูตรสารพัด

มูลสูตร อวิชชาสูตร เป็นต้น เอามาปฏิบัติ สังวรศีลสำรวมอินทรีย์ ปฏิบัติสติปัฏฐาน 4
วิชาและวิมุตติก็เจริญ มันจะเข้าคำสอนพระพุทธเจ้าหมดเลย